

Confesiune

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă simt ades un sclav, gladiator,
Ce luptă-ntr-o arenă circulară,
Dar nu-l atacă niciun agresor
Și nu se bate pentru nicio țară.

Lângă tribună nu-i niciun covor
Pe care să-mi aștern stropi din povară
Că nu te am și mă usuc de dor
În lumea asta hâdă și murdară.

Port laurii aprinși de-nvingător
Cât mă susții cu pana ta stelară,
Când ai să pleci, nu-mi pasă dacă mor
Că lumea fără tine-ar fi bizară.

- Eu sunt aici, nostalgicul izvor
Care invocă visele de seară,
Străbat alei de suflet când mi-e dor
Și te aștept pe steaua mea polară.

Nu voi pleca, dar orice muritor
Plătește bir c-o zi de primăvară,
Să-ți amintești, când plec, că te ador
Și să zâmbești, nimic să nu te doară.

O să mă nasc din fulgerul lui Thor
Așa cum știi, când dulce, când amară,
În nordul tău și dacă-o fi să mor
Să-mi scrii un vers pe piatra mortuară.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif